

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Vi hørte en meget flot, faktisk en EU-positiv tale: tilhænger af udvidelsen, respekt for forbeholdene, vi skulle alle sammen have en kommissær osv. På et tidspunkt følte jeg næsten, at hvis bare statsministeren sagde, at han havde lyttet lidt til SF i denne her sag, så ville SF gå ud og anbefale, at vi skulle stemme ja til det her traktatforslag, der ligger.

Så kommer malurten i bægere til sidst. Der er nogle forbehold, vi skal have visse krav stillet. Er det nogle krav, man stiller op, for at man i sidste ende alligevel fra SF's side kan gå ud og anbefale et nej, eller hvor står SF egentlig i denne her sag? Hvad er den reelle bagtanke med hele det her?

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

En af de ting, fru Anne Grete Holmsgaard var enig med statsministeren i, i hvert fald enig med statsministeren i hans nye kurs, er den, at hvert land skal have en kommissær.

Der ville jeg så egentlig gerne spørge, og det er et spørgsmål, jeg tit har gået og rumlet med og har haft lyst til at stille: Hvorfor? Hvilken betydning har det egentlig?

Altså det er jo udtrykkeligt forudsat, at en kommissær i Europa-Kommissionen overhovedet ikke må varetage nationale interesser, men skal varetage de fælles interesser. Hvad skulle det overhovedet betyde? Jeg vil da sige for mit vedkommende som forfatningsmodstander, at jeg ville da have meget mere fidus til en engelsk euroskeptiker, end jeg ville have til Poul Nielson. Men altså sådan kan vi have hver vores prioriteter, eftersom hvordan vi står i forhold til EU.

Kl. 13.20

Men mit spørgsmål lyder: Hvad betyder det egentlig? Og kunne det egentlig ikke tænkes, at når statsministeren pludselig lægger sådan en vægt på det, så er det, fordi statsministeren vil kunne komme hjem til den danske befolkning efter regeringskonferencen og sige: Her har jeg vundet en enestående sejr. Nu får hvert land sin kommissær.

Og dermed er et spørgsmål afklaret, som i virkeligheden har været afklaret hele tiden.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Først til hr. Claus Larsen-Jensen, der spurgte, om han hørte rigtigt, når han hørte mig sige, at SF helst vil kunne anbefale en traktat. Det, SF har sagt, og det, jeg også har sagt, er: Vi vil ikke tage stilling til, om vi anbefaler det ene eller det andet, før vi ser det færdige udkast.

Så det, jeg gav nogle klare meldinger om, er, hvilken retning vi ønsker udkastet skal gå i, når der forhandles om det.

Med hensyn til forbeholdene: Jamen jeg synes, det er så enkelt. Forbeholdene må føres over, som de er.

Så spørger hr. Claus Larsen-Jensen: Skal der ikke være en eller anden forankring i traktatteksten? Jo, det skal der, og jeg er da ikke spor uvidende om, at det er besværligt, for der er gået lang tid, siden de danske forbehold blev stemt igennem. Men det ser jeg som noget væsentligt andet end det, statsministeren introducerede med det særlige flygtningeforbehold eller den engelske model eller modernisering. Ukært barn har tilsyneladende også mange navne.

Så spørger hr. Claus Larsen-Jensen: Hvad med Petersbergopgaverne. Ja, det er faktisk sådan, at dem har SF bevæget sig frem til at være ret positiv over for. Nu ved hr. Claus Larsen-Jensen jo også, at vi har et internationalt landsmøde her i oktober, om ganske få uger, hvor vi også tager stilling til det her spørgsmål.

Til hr. Thor Gunnar Kofoed: Der mener jeg sådan set, at jeg er dækket ind af det første, jeg sagde til hr. Claus Larsen-Jensen om, hvad SF vil anbefale.

Men så til det andet spørgsmål, hvor hr. Thor Gunnar Kofoed sagde, at nu stod SF her og kom med en række krav, der skulle opfyldes. Nej, det gjorde jeg faktisk ikke. Jeg brugte ikke ordet krav en eneste gang på mine 10 minutter. Jeg sagde: Vi har nogle gode råd til regeringen, og vi mener, det er den vej, regeringen skal gå. Vi mener, at regeringen skal bruge krudtet på nogle bestemte områder og ikke på fifleri med at få et særligt fejnte forbehold ind som en mulighed i traktatteksten, hvilket jo, det er jo klart nok, også vil stille os i den situation, at vi må komme ind i nogle svære overvejelser over, hvad vi så skal anbefale.

Til hr. Jesper Langballe vil jeg sige som svar på spørgsmålet, hvorfor det dog er så vigtigt med den kommissær, at det er vigtigt, fordi EU består i et samarbejde mellem en række nationer, som afgiver suverænitet for at løse nogle